

Klasa: II TI Technikum Kształtowania Środowiska - Technik Informatyk

SYSTEMY OPERACYJNE

Temat: Ustawienia i zasady korzystania z konsoli.

Przeczytaj rozdział dotyczący dzisiejszej lekcji.

6 Podstawowe operacje systemu Linux

Linux umożliwia pracę w środowisku graficznym lub tekstowym. Środowisko graficzne jest wygodne dla użytkownika, lecz wymaga więcej zasobów komputera, np. pamięci. W środowisku tekstowym możemy wykonać wszystkie czynności związane z administracją komputerem, bez konieczności uruchamiania środowiska graficznego. Wymaga to od użytkownika znajomości poleceń oraz lokalizacji plików konfiguracyjnych. Zaletą środowiska tekstowego jest szybkość działania oraz małe wymagania sprzętowe.

6.1. Uzyskiwanie pomocy systemowej

Liczba poleceń w Linuksie jest bardzo duża. Ponadto większość poleceń zawiera mnóstwo dodatkowych opcji, niejednokrotnie mających duży wpływ na polecenia. Na szczęście nie musimy znać wszystkich poleceń, a już na pewno nie ma osoby, która mogłaby pochwalić się znajomością wszystkich opcji. Nie ma też takiej potrzeby, ponieważ Linux dysponuje systemem pomocy, która dostępna jest dla każdego użytkownika podczas pracy. Opis większości poleceń systemu dostępny jest w postaci **elektronicznego podręcznika (manusa)**. Aby skorzystać z oferowanej pomocy, wydajemy polecenie `man`, np. aby wyświetlić pomoc dla polecenia `kill` wydajemy polecenie `man kill` (rys. 6.1 na s. 74).

Opisy poszczególnych poleceń mogą być bardzo długie i zawierać przykłady korzystania z poleceń i opcji. Do przewijania tekstu wykorzystujemy klawisze sterowania kursorem ↑ ↓. Aby zakończyć przeglądanie podręcznika, należy nacisnąć klawisz [q].

6.2. Ułatwienia i zasady korzystania z konsoli

Wielkość liter we wpisywanych nazwach poleceń, parametrach (przełącznikach) poleceń, nazwach plików, parametrach folderów ma znaczenie, np. `PLIK.TXT`, `plik.txt`, `plik.Txt` – to trzy różne pliki.

Polecenia wpisujemy zawsze małymi literami, np. `ls` jest poleceniem listującym zawartość folderu, natomiast polecenie `LS` – nie istnieje.

73

Zapisane skróty/folderami

Przykłady

- * – reprezentuje wszystkie pliki,
- *.txt – reprezentuje wszystkie pliki kończące się znakami .txt,
- ?(0-9){n-d} – reprezentuje trzycyfrowe pliki, gdzie pierwszy znak jest dowolny, drugi cyfrą, a trzeci literą od a do z,
- {plik,filo}*.*txt – reprezentuje wszystkie pliki zaczynające się od `plik` lub `filo` będące plikami txt.

Pozdrawiam 2TI

Bogusława Kocałek

Podstawowe operacje systemu Linux

Fig. 6.1. Pomoc dla polecenia `kill`.

Polecenia Linuksa, zwłaszcza zawierające opcje, mogą być bardzo długie. Aby ułatwić sobie ich wprowadzanie, warto nauczyć się posługiwania historią poleceń. Powłoka Linuksa przechowuje listę ostatnio używanych poleceń. Aby przywołać ostatnio wydane polecenie, należy wcisnąć klawisz sterowania kursorem ↑ ↓. Powłoka Linuksa dysponuje funkcją automatycznego uzupełnienia poleceń. Jeżeli początkowa część polecenia jest unikatowa i system może jednoznacznie określić, co chcemy wpisać, wystarczy użyć klawisza [Tab], aby system dopisał resztę. Zasada ta dotyczy również nazw plików i folderów. Aby przerwać działanie polecenia, używamy kombinacji klawiszy [Ctrl]+[C].

6.3. Znaki globalne

W Linuksie występują specjalne znaki zastępujące inne. Tak jak w systemie Windows, znak „*” reprezentuje zero lub więcej znaków, natomiast „?” reprezentuje dokładnie jeden znak. Oprócz tego możemy również skorzystać z dodatkowych symboli:

- [abcde] – reprezentuje dokładnie jeden z wymienionych znaków,
- [a-e] – reprezentuje dokładnie jeden znak z przedziału,
- [!abcde] – reprezentuje dowolny niewymieniony znak,
- [!a-e] – reprezentuje dowolny znak nie należący do przedziału,
- (abc,def,xyz) – reprezentuje dowolny z wymienionych ciągów.

74